

beførge Afstobninger af Thorvaldsens plastiske Arbejder forfærdigede m. v." samt til en Lov angaaende „Forlængelse af de den directe Handel paa andre Verdensdele tilslaaede Begunstigelser;" disse to Lovforslag ville nu blive trykte og omdeelte til Thingets Medlemmer. — Dernæst har jeg fra en deel Arveskædere under Brahestrolleborg i Fyen modtaget et Andragende, hvori de beklage sig over de hæmmende Baand, som paabyrdes dem ved flere Bestemmelser i deres Arveskædebrev, som ere udfærdigede for over 50 Aarsiden, og saaledes ikke svare til de nuværende Forhold, og andrage paa, at de foreslaaede Forandringer i Landets Lovgivning, især med Hensyn til Landbosforholdene, ogsaa maa komme dem tilgode, uden at deres Arveskædeindretning i nogen Maade deri skal være til Hindrer. Dette Andragende skal blive henviist til det Udvalg, som er nedsat i Sagen angaaende Hartkornets Egalisation, og vil det senere kunne komme i Betragtning ved de andre Udvalg, som i sin Tid ville blive nedsatte med Hensyn til andre Sager, som angaae Landboreformerne. — Den 3die hjøbenhavnske Rigsdagsmand (J. E. Larsen) har indleveret en Fortegnelse over Forskjellen mellem Assurance og Kjøbesummerne for 18 Bagergaarde, som i Løbet af de sidste 10 Aar have skiftet Eiere, af hvilken Fortegnelse et fornødent Antal Exemplarer er meddeelt til Omdeling heri Thinget, hvilken Omdeling jeg nu skal lade foretage. Endvidere skal jeg lade omdele Fortegnelse over Uendlingsforslagene til 3die Behandling af „Lovudkastet, hvorved den jorddrottlige Skiftejurisdiction og Overformynderibestyrrelse, samt den Godseierne m. Fl. paalagte Bestyrrelse af Lægdsvaesenet ophæves.“

Efter Dagsordenen skred man derefter til Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, der var vedtaget i Anledning af det indbragte Forslag til en Invalidelov, og valgtes heril Fenger med 88, Schack med 70, Bunzen med 68, Hækkerup med 55 og Hall med 48 af 92 afgivne Stemmer. Dernæst gik man over til første Behandling af den provisoriske Forordning af 27de Mai 1848, „hvorved Overpolitiretterne paa Landet ophæves og alle saavel offentlige som private Politisager henlægges under Landsoverretterne.“

Den af det nedsatte Udvalg (Blad, Bregendahl, J. E. Damkjær) afgivne Betænkning er saalydende:

Den ved Forordningen 25de Marts 1791 og Reskript 23de October 1795. foreskrevne Ordning af Overpolitiretterne, som 2den Instants for de ved Politiretterne i Landjurisdictionerne paaskendte Retsager, har medført en i og for sig lidet ønskelig Sammenblanding af den dømmende og administrative Myndighed, uden at der opnaaedes Sikkerhed for Sagens rigtigere Paaskendelse end ved Underpolitiretterne, idet navnlig Overpolitiretten beklædtes kun af een Embedsmand, hvis Virksomhed væsentligst var henvendt til administrative Forhold, og der derhos med Hensyn til nogle Overpolitiretter (Kehnenes) end ikke foretoges, at Overpolitidommeren var i Besiddelse af Indsigt i Lov og Ret. Udvalget formener derfor, at det maa billiges, at Justitsministeriet, efterat Spørgsmaalet om Overpolitiretternes Ophævelse var bragt under Forhandling og havde været forelagt Provindsialstænderne, har bevirket den Thinget forelagte provisoriske Forordning om disse Reters Ophævelse, og det maa desuden ansees som en nødvendig Folge af Grundlovens § 76, at denne Foranstaltning stadfæstes og gjøres gjældende ved en endelig Lov. I det Udvalget derfor indstiller til Folkethinget, at samme vedtager en saadan endelig Lov, maa det dog bemærkes, deels at denne Foranstaltning næppe vil kunne blive uden Udgift for Statskassen, da Henlæggelsen af Politisagerne fra Landet under de ordinaire Overretter vil medføre en Forøgelse af disse Arbeidskraft, og deels at Omgangsaanden ved Politisagers Indankning til og Behandling ved Overretterne, naar samme undergives de for andre Retsager gjældende Regler, vil for de vedkommende Parter medføre noget større Besvær og Besøgning, end Indankningen til Overpolitiretterne medførte. Udvalget maa imidlertid, som anført, holde for, at Politisagerne fra Landet for Fremtiden bør indankes til de sædvanlige Overretter, og ligesom den Udgift, der herved paaføres Statskassen, maa antages at ville være høist ubetydelig i Forhold til Sagens